



Şeyh Muhammed Nasıruddin el-Elbani



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

SELEFİ DAVETİMİZ

Şeyh İmam Allâme Muhaddis

Muhammed Nâsıruddîn el-Elbâni (rahimehUllah)'ın

Bir Konferansının Transkripsiyonu

Konu:

Selefî Menhecin Asıl ve Kaideleri,

Hüccet Oluşu, Bizatihi Pratik Örnekleri ve

Bu Menhece Muhalif Bazı Fırkalardan Sakındırılması

KİTAB VE SÜNNETE DAVET YAYINLARI
1435

özgün ismi

دَعْوَتُنَا

DAVETİMİZ

Şeyh İmam Allâme Muhaddis
Muhammed Nâsiruddîn el-Elbâni

tercüme

Ebu Turab Murad bin AbdurRahman es-Sivasi

tashih ve yayına hazırlama

Ebu Umeyr bin Muhammed et-Turki

irtibat

kitabvesunnet@gmail.com

YAYIN HAKKI İSLAM ÜMMETİNE VAKİFTİR, DİLEYEN ÇOĞALTABİLİR

İçindekiler

MUKADDİME.....	5
SELEFİ DAVETİMİZ.....	7
SORULAR.....	38
SELEFİN MEZHEBİ ÜZERE YETİŞENLERLE, HALEFİN MEZHEBİ ÜZERE YETİŞENLERİN ARASINDAKİ FARK.....	46
HATİME.....	47

Kitab, Sünnet ve Selefi Salih'in Menheci.

Selefi Salih'e dayanmaksızın Kitab ve Sünnet'e dayananlar;

Kitab'a ve Sünnet'e dayanmamışlardır, ancak akıllarına,

diğer bir deyişle hevalarına dayanmışlardır.

(Şeyh Muhammed Nasıruddin el-Elbani)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hamd Allah'ındır. Salat ve selam Allah Resûlu'nedir. Allahu Teâlâ'nın salatı onun, âlinin ve ashâbının üzerine olsun. Ve ba'du:

Şüphesiz ki Allahu Teâlâ bize iman nimetini lutfetmiştir; ümmete de âlimleri bahşetmiştir. Onlar, Allah'a ve Allah'a kulluğun yolunu insanlar için aydınlatmaları amacıyla, Allahu Teâlâ'nın kendilerine ilim vererek ikramda bulunduğu kişilerdir. Âlimler şüphesiz ki nebîlerin varisleridir. Gelişimizin nedeni budur. İnşeAllah ilk olarak Allah (azze ve celle)'nin rızası ve buna ulaştıran ilim talebi kalacak. VAllahi şeyhimiz, hocamız, büyük üstadımız Şeyh Muhammed Nâsiruddîn el-Elbâni ile buluşmak hoş bir andır.

İlk olarak sokak -Şuveyke Sokağı- ahalisinin adına, Mafrak ahalisinin adına, özel olarak da oradaki ilim talibleri adına, faziletli şeyhimizi en güzel selam ile selamlıyoruz. Onlar bugün kıymetli üstadımızla buluşma hususunda şevk üzeredirler. -İstisnasız- hepimiz de Üstadımızın nezdinde mevcut bulunan ilim ve hikmet incilerini -inşeAllah- dinleme iştiyakı içindeyiz. Allahu Teâlâ'nın ilimden ona bahsettiklerini dinleyelim. Daha sonrasında, bitirdikten -veya Şeyhimiz yeterli görüp

bitirdikten- sonra şüphesiz ki -suallerin yazılı olması şartıyla- soru sorma kapısı açılacaktır. (Sorular için) yeterince küçük kağıt vardır Allah'ın izni ile. Tekrar güzel vakitler. Hoş geldiniz kıymetli Şeyhimiz!¹

¹ Bu Şeyh el-Elbâni'nin konferansı için bir açılış konuşmasıdır. Şeyh İmam el-Elbâni (rahimehUllah) bu konuşmayı Şam diyarında Ürdün'ün doğusundaki Mafrak şehrindeki (Şuveyke Sokağında) yapmıştır. Bu konferans, "Hidayet ve Nur Kaset(leri) Serisi" dahilinde (640, 641, 642) numaralı üç adet kaset içerisinde mevcut bulunmaktadır. Bu konferans yazılı olarak 1429. hicri senesinde yayınlanan 430 sayfalık "Selefi Davet Menheci Hakkında 40 Nebvî Hadîs" (te'lif: Saîd es-Selefi) isimli kitabın son kısmında (349.-374. sayfalar) bulunmaktadır. Biz tercüme olarak bu baskıyı baz aldık. Daha sonra (basım senesi: hicri 1434) bu transkripyonun müstakil olarak basılı olduğuna muttali olduk, lakin bu baskıda bazı dipnotlar olmayıp, sohbetin sonundaki soru-cevab bölümü yer almamaktadır. İnşAllah bu tercümenin Selefî Menhec'e dair bir bilgi boşluğunu dolduracağını umuyoruz. (Yayıncı Ebu Umeyr'in notu)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Şüphesiz ki hamd, ancak Allah içindir.² O'na hamdederiz ve O'na istiane ederiz ve O'ndan mağfiret dileriz. Ve nefislerimizin şerlerinden ve kötü amellerimizden Allah'a sığınırız. Allah kime hidayet ederse onu saptıracak yoktur ve kimi de saptırırsa ona hidayet edecek yoktur. Ve Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve Muhammed'in O'nun kulu ve resûlu olduğuna şehadet ederim. Emma ba'du:

Şüphesiz ki sözün en hayırlısı Allah kelamıdır. Rehberliğin en hayırlısı da Muhammed'in (Allah'ın salatu selamı O'nun ve âlinin üzerine olsun) rehberliğidir. İşlerin en şerlisi sonradan ihdas edilenlerdir. Her ihdas olunan şey bid'attır, her bid'at dalâlettir ve her dalâlet de Ateştedir.

Kardeş Üstad İbrahim'e³ konuşmasından ve övgülerinden dolayı teşekkür ediyorum. Buna mukabil olarak, ilk halîfe Ebu Bekr es-Sıddık (radıyAllahu anh)'a uymaktan başka söyleyebileceğim bir şey yoktur. O (radıyAllahu anh), Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in hak ve ilk halîfesi idi ama buna rağmen herhangi bir şahsın kendisini

² Şeyh Muhammed Nâsiruddîn el-Elbâni (rahimehUllah) burada: "Hoş bulduk!" der ve konuşmasına başlar.

³ Açılış konuşmasını yapan zât.

hayırla sena ettiğini işittiği zaman; -bu övgüyü yapanın övme hususunda bir miktar abartıya kaçtığını sanıyorum- O (radıyAllahu anh), Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in halîfesi olduğu ve hak üzere olduğu halde, buna rağmen...⁴

Allah, kendisinden yardım istenendir; buna rağmen diyordu ki: "Allahım! Söyledikleri sebebiyle beni sorguya çekme! Beni, onların zannettiğinden daha hayırlı kıl! Bilmedikleri şeylerde beni bağışla!"⁵, Sıddık-ı Ekber'in söylediği budur. Onun üstüne biz ne diyebiliriz ki?!

Ben de O (radıyAllahu anh)'a uyarak diyorum ki: "Allahım! Söyledikleri sebebiyle beni sorguya çekme! Beni, onların zannettiğinden daha hayırlı kıl! Bilmedikleri şeylerde beni bağışla!"

Hakkı ve hakîkati söylüyorum; Az önce, faziletli kardeşimiz İbrahim'den dinlediğiniz ve o sıfatlara sahip olan kişi, ben değilim. Ben ancak bir ilim talibiyim, başka da bir şey değil.⁶

⁴ Şeyh ağlamaya başladı ve kısa bir süre, ağlamanın kendisine galebe çalması nedeniyle konuşamadı. Bu da Onun kalbinin yufkalığına, sıdkına, ihlasına delâlet etmektedir. Biz onu böyle kabul ederiz ve onu Allah'a tezkiye etmeyiz. Hesap görücüsü Allah'tır. Allah ona geniş bir merhamet ile rahmet etsin ve onu geniş Cennet bahçelerine alsın.

⁵ Bunu Buhari "Edeb'ul-Müfred" (761)'de rivayet etmiş; Şeyh el-Elbâni (rahimehUllah)'ta tashih etmiştir.

⁶ Bu da Onun tevazusundandır. Yoksa kendisi muhaddis, fakih, allâme, büyük müceddid, Sünnet'in yardımcısı, bid'atın kahredicisi, eşsiz tasniflerin, teliflerin ve tahkiklerin sahibidir. Kardeşi Şeyh Allâme İbni Bâz

Her ilim talibi de Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in (şu) kavlinin yanında olmalıdır: **"Benden, bir âyet dahî olsa tebliğ ediniz. İsrailoğullarından bahsediniz, mahzur yok. Kim taammüden üzerimden yalan uydurursa Ateş'ten yerine hazırlansın!"**⁷

Bunun üzerine, bu kerîm nebevî nassa, Allah'ın Kitabında ve Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in hadîsinde peş peşe, ard arda gelen nasslara icabet ederek, insanlara bilmediklerini tebliğ etmenin çabasını sarf ediyoruz. Fakat bu, kardeşlerimizin bizim hakkımızda hüsnüzan etmelerini istediğimiz anlamına gelmiyor. Durum böyle değildir. Ruhumun derinliklerinde hissettiğim hakikat şu ki ben böyle bir söz işitince, edipler nezdinde bilinen eski deyimî hatırlıyorum. Dikkat buyurun o söz şöyledir:

"Şüphesiz ki buğas, bizim toprağımızda kartallaşır."

Bu söz ile veya bu deyim ile kast olunan şey, bazı insanlara gizli kalabilir. Buğas: Hiçbir kıymeti olmayan küçük bir kuştur. Bu küçük kuş, kartalın gücünü ve büyüklüğünü bilmemeleri nedeniyle bazı insanlara kartal

(rahimehUllah) O'nun (İmam Elbâni'nin) hakkında şöyle demiştir: "Bu asırda feleğin kubbesi altında hadis ilminde Şeyh Nâsır'dan daha âlim birini tanımıyorum." Bu söze, Muhammed Nâsiruddîn el-Elbâni (rahimehUllah)'ın "ez-Zebbu'l Ahmed an Musnedi'l İmam Ahmed" (Sayfa: 18-20) adlı kitabının mukaddimesinde ilim ehlinin Onun ilim ve faziletine dair sözlerine ve şehadetlerine bakınız.

⁷ Bunu Buhari (3274), AbdUllah bin Amr bin Âs (radiyAllahu anhuma) hadisinden tahrir etmiştir.

(gibi) olur. Bu deyim, hakikat ve doğru ile veya hata ve bâtil ile İslam'a davet eden kimselerin pek çoğu hakkında doğrudur. Fakat Allah biliyor ki tüm yeryüzünün -İslam topraklarının- üzerinden, kendileri hakkında "falanca âlimdir" denilmesinin doğru olduğu çok çok az ferd geçmiştir.

İmam Buhari'nin, Sahih'inde tahrir ettiği AbdUllah bin Amr bin Âs (radıyAllahu teâlâ anh) hadisinde geldiği gibi, o şöyle demiştir: Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve âlihî ve sellem) buyurmuştur ki:

"Şüphesiz ki Allahu Teâlâ, ilmi âlimlerin göğüslerinden sökerek çekip almaz. Fakat O (celle celaluhu), ilmi, âlimleri kabzederek alır. Tâ ki hiçbir âlim bırakmayınca..." İşte şahit budur: **"Tâ ki hiçbir âlim bırakmayınca; insanlar cahilleri reis edinirler ve o cahillere sual edilir. Onlar da ilimsiz fetva verirler, saparlar ve saptırırlar."**⁸

Allah, ilmi kabzetmeyi murad ettiği zaman; onu âlimlerin göğüslerinden sökerek çekip almaz. Böyle olsaydı âlim, o bilgileri daha önce hiç öğrenmemiş gibi olurdu. Hayır; Allah'ın, kulları özellikle de salih kulları hakkındaki sünneti, onların Allah (azze ve celle)'nin vechinin rızası için kazandıkları ilmin göğüslerinden giderilmesi değildir. Az önce kısa bir biçimde olsa da İbrahim kardeşten (bârekAllahu fîh) dinlediğiniz gibi,

⁸ Bunu Buhari (100) ve Müslim (2673) tahrir etmişlerdir.

şüphesiz ki bu toplantı ancak ilim talebi içindir. Allah hakemdir, âdildir ve ilmi gerçekten âlimlerin göğüslerinden çekip çıkarmaz. Fakat Allah (azze ve celle)'nin yarattıkları hakkındaki sünneti, ilmi kabzetme şekli -âlimlerin, nebîlerin ve resullerin seyyidi Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e yaptığı gibi- âlimleri kendisine kabzetmek suretiyle cereyan eder. Tâ ki hiçbir âlim bırakmayınca insanlar, cahilleri reis edinirler, o cahillere sual edilir ve onlar da ilimsiz fetva verirler, saparlar ve saptırırlar.

Bu, Allah'ın yeryüzünü O (celle celaluhu)'nun hüccetinin kullarına kendileri ile kaim olduğu âlimlerden boş bırakacağı anlamına gelmez. Fakat bunun mânâsı, zaman geçtikçe ilmin azalacağı, (zaman) geçtikçe azalma ve noksanlığın artacağı şeklindedir. Tâ ki yeryüzünde 'Allah, Allah' diyen kimse kalmayacaktır. Defalarca duyduğunuz bu hadis sahih bir hadistir.

"Yeryüzünde 'Allah, Allah' diyen kaldıkça kıyamet kopmaz."⁹

Zikredilen hadisin sonunda, kendilerine işaret edilen bu gibi kimselerin benzerleri çoktur. Allah ilmi, âlimleri kabzederek çekip alır. Tâ ki hiçbir âlim bırakmayınca insanlar, cahilleri reis edinirler. -Bu reislerden- kimisi Kur'ân'ı ve Sünnet'i âlimlerin üzerinde oldukları (ittifak ettikleri) hâle muhalif tefsirlerle tefsir eder. 'Sadece selef'

⁹ Bunu Müslim (148), Enes (radıyAllahu anh) hadisinden tahrir etmiştir.

demiyorum, bilakis 'halef -de dahil-'; şüphesiz ki onlar bu "...Allah, Allah..." hadisini, Allah (azze ve celle)'nin zikrinin sadece lafızla (lafzı müfredle): "Allah, Allah" vb. şeklinde yapılmasının caiz hatta müstehab olduğuna delil getiriyorlar. Bu hadisin böyle bir biçimde tevil edildiğini duyunca, hiç kimse aldanmasın ve cehalete düşmesin diye, bana (burada) hazır bulunan kardeşlerimize -kısaca da olsa- bu tefsirin bâtil olduğunu hatırlatmak düşmektedir.

Birincisi: Şöyle ki Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve âlihî ve sellem)'den gelen başka bir rivayette bu hadisin açıklaması mevcuttur.

İkincisi: Şüphesiz ki bu tefsir eğer sahih olsaydı, Selefi salihimiz (radıyAllahu anhum)'un ameli bu minval üzere olurdu, ama onlar böyle hareket etmemişlerdir. Onların bu tefsir ile amel etmemeleri, bu tefsirin bâtıllığına delâlet etmektedir. Diğer rivayet -ki can alıcı nokta burasıdır- olduğu gibi buna eklenince durumunuz nasıl olur? Şüphesiz ki İmam Ahmed bu hadisi Müsned adlı eserinde sahih sened ile ve "**Yeryüzünde 'Lâ ilâhe illAllah' diyen kaldıkça kıyamet kopmaz.**"¹⁰ lafzı ile rivayet etmiştir. O halde şahidin lafzı ile kasdolunan şudur: Şüphesiz ki yeryüzü bugün -büyük maalesef-, yeryüzünün geniş bölümünü ilimleriyle dolduran, ümmetlerinin safları arasında ilimlerini yayan âlimlerden hâli kalmıştır. Bugün şu beyitte geçtiği gibi olmuşlardır:

¹⁰ Bunu Ahmed (13833), Enes (radıyAllahu anh) hadisinden tahrir etmiştir.

Sayıldıkları zaman az idiler

(Şimdi) azdan da az olmuşlardır

Allah (azze ve celle)'den bizi, âlimlerin yöneldiği yere hakikaten yönelen ve sıdk ile onların yoluna giren ilim taliblerinden eylemesini umut ediyoruz. Allah (azze ve celle)'den dileğimiz, Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in hakkında "**Kim, ilim aradığı bir yola girerse, Allah ona Cennete bir yol açar.**"¹¹ buyurduğu bu yola giren taliblerden eylemesidir.

Bu bana, Kur'ân'da çok pek çok zikredilen bu ilim hakkında konuşma kapısını açıyor. Allahu Teâlâ'nın "**De ki: Bilenlerle bilmeyenler müsavi olur mu?**"¹² âyetinde buyurduğu gibi.

Yine azze ve celle buyuruyor ki:

"Allah, içinizden iman edenlerin ve ilim verilenlerin derecelerini yükseltir."¹³

Allah (azze ve celle)'nin, ehlini, onu libas edinenleri ve onların yoluna girenleri sena ettiği bu ilim nedir?

Cevap: Şeyhulİslam İbni Teymiyye (rahimehUllah)'ın öğrencisi İmam İbni Kayyim el-Cevziyye (rahimehUllah)'ın dediği gibi:

¹¹ Bunu Müslim (2699), Ebu Hureyre (radıyAllahu anh) hadîsinden tahrir etmiştir.

¹² Zümer Suresi, 9. ayet

¹³ Mücadele Suresi, 11. ayet

İlim Allah'ın dediğidir, Resûlu'nun dediğidir,

Sahabenin dediğidir; sahtecilikle (ilim) olmaz

İlim, Resûl ile fakîhin reyi arasında sefihçe muhalefet etmek için (kullandığın) oyuncağın değildir

Temsîl ve teşbihten sakındıralım derken asla, sıfatların inkârı ve nefyi de değildir

İlim -o halde-; bu sözden, şairlerin sözleri arasında nadiren duyduğumuz bu şiirden alalım. Çünkü âlimlerin şiiri, şairlerin şiiri gibi değildir. Bu, âlim bir zattır ve şiiri de güzeldir. O diyor ki:

İlim, ilk mertebede Allah'ın söyledikleridir; ikinci mertebede Resûlullah'ın söyledikleridir; üçüncü mertebede Sahabe'nin söyledikleridir. Bu tayyib mübarek akşamda -inşeAllah- bu konu hakkında konuşmamı yapacağım.

İbni Kayyim'ın bu sözü bize çok çok mühim bir hakikati hatırlatıyor. Bugün, İslami gruplar içerisinde "İslam'a davet" adı altında yer alan davetçilerin geneli, bu hakikatten epeyce gaflete düşmüştür. Peki, bu hakikat nedir?

Bu davetçilerin hepsinin nezdinde İslam'ın ancak Allah'ın Kitabı ve Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Sünnet'i olduğu bilinmektedir. Bu şüphesiz ki doğrudur ama eksiktir. Bu eksiklik; İbni Kayyim'ın geçen şiirinde işaret ettiği husustur. Şöyle ki O (rahimehUllah), Kitab ve Sünnet'ten sonra Sahabe'yi zikretmiştir...İlim, Allah'ın

dediğidir; Resûlu'nun dediğidir, Sahabe'nin dediğidir...ilâ âhirih.

Şimdi (Kitab ve Sünnet) ile beraber Sahabe'yi de zikreden bir kimseyi çok nadir duyuyoruz. Onlar (Sahabe), hepimizin de bildiği gibi, Nebî (sallAllahu aleyhi ve âlihî ve sellem)'in "**İnsanların en hayırlısı benim asrımdır...**" şeklinde buyurduğu mütevatir olarak gelen hadîse (konu olan) Selefî Salih'in başıdırlar.

Davetçi toplulukların dediği gibi "asırların en hayırlısı" demeyiniz. "Asırların en hayırlısı" [lafzının] Sahihayn'da ve diğer hadis kaynaklarındaki Sünnet'te -sahih Sünnet'te- hiçbir aslı yoktur. Sünnet, hadîsin "**İnsanların en hayırlısı benim asrımdır; sonra onları takip edenlerdir; sonra da onları takip edenlerdir.**" lafzı ile (gelen) rivayetine mutabıktır.

İmam İbni Kayyim el-Cevziyye, haklarında hayırla şehadette bulunan üç asrın başındaki bu Sahabe'yi Kitab ve Sünnet'e dahil etmiştir. Bu dahil etme hususu İmam İbni Kayyim'dan bir rey, bir ictihad ve hataya maruz kalması muhtemel bir istinbat mıdır? Çünkü her cevval atın bir sürçmesi hatta sürçmeleri vardır.

Cevap: Hayır; Bu, hatalı olma ihtimali bulunan bir istinbat veya ictihadtan değildir. Bu ancak, Allah'ın Kitab'ına ve Resûlullah (sallAllahu aleyhi ve âlihî ve sellem)'in hadisine dayandırılmıştır:

Kitaba gelince, Rabbimizin Kur'ân-ı Kerîm'deki kavli şöyledir:

"Ve kim kendisine hidayet beyan edildikten sonra Resul'e karşı gelir, mü'minlerin yolundan gayrisine tabi olursa onu döndüğü yola çeviririz ve cehenneme yaslarız. Ve orası ne kötü bir varış yeridir."¹⁴, **"...mü'minlerin yolundan gayrisine tabi olursa..."**, Rabbimiz âyeti kısa tutmadı -ki böyle yapmış olsaydı hak olurdu- ve: **"Ve kim kendisine hidayet beyan edildikten sonra Resul'e karşı gelir(se)..."** demedi. O (celaluhu) ancak, şu an beyanı ve şerhi sadedinde bulunduğumuz derin bir hikmetle dedi ve buyurdu ki: **"...mü'minlerin yolundan gayrisine tabi olursa..."**

"Ve kim kendisine hidayet beyan edildikten sonra Resul'e karşı gelir, mü'minlerin yolundan gayrisine tabi olursa onu döndüğü yola çeviririz ve cehenneme yaslarız. Ve orası ne kötü bir varış yeridir."

Bu âyetin akıllarınızda ve kalplerinizde sabit olmasını, sizden gitmemesini umut ediyorum. Çünkü o, sizin konuşuyor olmanız kadar hakikattir. Bununla (yani bu âyetle), sağa veya sola sapmaktan, tek bir cüzde ya da tek bir meselede bile olsa, kurtuluşa eremeyen fırkalardan -bir başka deyişle: Sapkın fırkalardan- herhangi birine mensub olmaktan kurtulursunuz.

¹⁴ Nisa Suresi, 115. ayet

Çünkü Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem), bilinen bir hadiste -şimdi o hadisin şahid (önemli) kısmını zikredeceğim- buyurdu ki:

"Ümmetim 73 fırkaya ayrılacaktır. Biri hariç onların hepsi Ateştedir."

Dediler ki: "O(nlar) kimdir ey Allah'ın Resûlu?"

Buyurdu ki:

"O(nlar) cemaattır."¹⁵

Cemaat: O, mü'minlerin yoludur. Hadis, Allah'tan Nebîsi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in kalbine direkt olarak vahyedilmemiş olsa bile, o ancak geçen âyetten iktibas olunmuştur:

"...mü'minlerin yolundan gayrisine tabi olursa..."

Resûl ile ayrı düşen ve mü'minlerin yolunun dışına ittiba eden kimseler Ateş ile korkutulmuşsa, bunun aksi de aksi iledir (yani) mü'minlerin yoluna tâbi olan kimseler de Cennet ile -şeksiz, şüphesiz- vaad olunmuşlardır.

O halde; Allah Resûlu, "Fırka-i Naciye nedir, onlar kimdir?" sorusuna cevap verirken buyurdu ki:

" O(nlar) Cemaattır."

¹⁵ Hasendir. İbn Mace (2992), İbn Ebi Asım Sunne'de (63) ve Lâlekâî Ehli Sünnet ve'l-Cemaat İtikadının Asılları Şerhi'nde (149) tahric etmiştir.

O halde cemaat, müslümanların taifesidir. Sonra bu mânâyı tekid eden, hatta onu daha çok izah ve beyan eden, başka bir rivayet gelmiştir. Buna göre O (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurmuştur ki:

"Benim ve ashabımın üzerinde olduğu üzere olandır."¹⁶

"Ashabım" o halde mü'minlerin yoludur. İbni Kayyım (rahimehUllah), zikri geçen sözünde: "Sahabe ve O (sallallahu aleyhi ve sellem)'in Ashabı..." dediği zaman ancak bu âyeti, bu hadîsi, aynı şekilde maruf olan hadîsi ve İrbaz bin Sariye (radiyAllahu teâlâ anh) hadîsini de iktibas etmiştir. Onun, Nebî (sallallahu aleyhi ve sellem)'in:

"Size düşen benim Sünnet'imdir ve benden sonra raşid mehdi halifelerin sünnetidir."¹⁷ şeklinde buyurduğu şahid (mühim) noktası üzerindeki bazı sorulara yer açana kadar şimdilik onu kısa tutuyorum.

O halde; burada ondan önceki hadis gibi ve geçen âyet gibi Resûl (sallallahu aleyhi ve sellem) sadece **"Size düşen benim Sünnet'imdir..."** buyurmamıştır. Ancak O (sallallahu aleyhi ve sellem), kendi Sünnet'ine, raşid halîfelerin sünnetini de eklemiştir.

Biz buradan -özellikle de- görüşlerin, fikirlerin, mezheblerin çarpıştığı, hizip ve cemaatların çoğaldığı, tâ

¹⁶ Hasendir. Sahihu Suneni Tirmizi, 2641. hadis, Şeyh el-Elbani

¹⁷ Ebu Davud, Tirmizî ve İbn Mace tahric etmiştir. Şeyh el-Elbani Sahihu Suneni Ebu Davud'ta sahih olduğunu söylemiştir (4607. hadis).

ki Müslüman gençliğin çoğunun hangi cemaate intisab edeceğini bilmeksizin şaşkın şaşkın yaşar olduğu bu zamanda diyoruz ki: Cevap burada âyette ve mezkur iki hadiste gelmektedir.

"Mü'minlerin yoluna ittiba ediniz" (ifadesi) içinde bulunduğumuz asırdaki mü'minlerin yoluna mı (ittiba etmemiz gerekir)?

Cevap: Hayır, ancak geçmiş asıra, ilk asıra, Sahabe asrına, bize örnek olmaya ve bizim tâbi olacağımız kişiler olmaya layık olan bu Selefî Salihîn'e (ittiba etmek) ve yeryüzünde asla onların dışındakilere (ittiba etmemektir). O halde davetimiz, -şahid (öz) burasıdır, can alıcı nokta burasıdır- 3 rükün üzere kaim olmaktadır:

Kitab, Sünnet ve Selefî Salih'e ittiba etmek.

Her kim, Selefî Salih'e tâbi olmadığı halde Kitab ve Sünnet'e ittiba ettiğini sanırsa; lisan-ı hâli ile, dili ve sözü ile de olabilir, derse ki: "Onlar da insan, biz de insanız", şüphesiz ki o kayma ve sapma içindedir. Niçin? Çünkü o, az önce size bildirdiğimiz bu nassları almamıştır. Mü'minlerin yoluna tâbi olmuş mudur? Hayır. Resûl-i Kerîm'in ashabına ittiba etmiş midir? Hayır. Neye ittiba etmiştir? Sadece hevasına ittiba etmiştir, aklına tâbi olmuştur diyebiliriz. Ve akıl masum mudur?

Cevap: Hayır, o halde apaçık bir dalâlet ile sapmıştır. Ben, eskiden bilinen fırkalar içerisinde aktarıla gelen bunca hilafın ve bugün yaşamakta olan hilafın sebebinin; bu

üçüncü kaynağa -ki o Selefi Salih'tir- dönüşün yokluğu olduğuna inanıyorum. Herkes Kitab'a ve Sünnet'e bağlı olduğunu iddia ediyor. Bu tür sözleri şaşkın gençlikten o kadar çok duyuyoruz ki. Örneğin diyorlar ki:

"Kardeşim! Bunlar da 'Kitab ve Sünnet' diyor, onlar da 'Kitab ve Sünnet' diyor, o halde kesin hükmü veren nedir?"

Kitab, Sünnet ve Selefi Salih'in Menheci. Selefi Salih'e dayanmaksızın Kitab ve Sünnet'e dayananlar; Kitab'a ve Sünnet'e dayanmamışlardır, ancak akıllarına, diğer bir deyişle hevalarına dayanmışlardır. Bu meseleyi, bilakis bu önemli aslı açıklamak için Selefi Salihin Menheci üzere bazı misaller vermek âdetimdir. El-Faruk Ömer bin el-Hattab (radıyAllahu teâlâ anh)'dan şöyle dediği rivayet edilen bir söz vardır:

"Heva ve bid'at ehli, Kur'ân hususunda sizinle mücadele ederse onlarla Sünnet ile mücadele ediniz. Şüphesiz ki Kur'ân hammâl-ı vücûhtur."^{18,19}

¹⁸ Hammâl-ı vücûh: "Çeşitli yüzleri olan" manasındadır. Burada "yüz/vecih" ile kastedilen de "çeşitli mânâlardır". (Mütercim Ebu Turab'ın notu)

¹⁹ Onu Dârimî (121), Lâlekâî "Ehli Sünnet ve'l-Cemaat İtikadının Asılları Şerhi" (202)'de, Âcurrî "eş-Şerîa(t)" (101-102)'de "Şüphesiz ki Kur'ân'ın müteşabihleri ile sizinle mücadele edecek insanlar gelecektir. Onlara sünnetlerle karşı durunuz. Şüphesiz ki Ashab'us-Sünen (Sünenler/Sünnetler Ashabı), Allah'ın Kitabını en iyi bilenlerdir." lafzı ile tahrir etmişlerdir. Onlar (müteşabihler), bu kimselerin delîl çıkarmaları hususunda sapmaları cihetindendir. Yoksa bizzat müteşabih âyetlerde mevcut olan hususlar cihetinden değildir.

Ömer (radıyAllahu anh) bu sözü niçin söylemiştir? Derim ki: Şunun için ki, Allah (azze ve celle) Kur'ân'da Nebîsi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e hitaben buyurmuştur ki:

"...ve sana bu zikri inzâl ettik ki insanlara kendilerine inzâl edileni beyan edesin..."²⁰

Acaba; -Sibeveyh'in zamanında söylendiği gibi-Arapçayı, edebiyatını ve üslûbunu bilebilen her bir Müslüman Arap, Resûlumuz (sallAllahu aleyhi ve âlihî ve sellem)'in yolu dışında Kur'ân'ı anlamaya muktedir olabilir mi?

Cevap: Hayır. Yoksa Allahu Teâlâ'nın **"...kendilerine inzâl edileni beyan edesin..."** kavli abes olurdu. Hâşâ, Allah'ın kelimasında abes bir şey olamaz. O halde her kim Kur'ân'ı Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in yolu dışında anlamayı murad ederse, o kimse derin bir dalâlet ile sapmıştır. Sonra, böyle bir kimsenin, Resûl (aleyhi's salâtu vesselam)'in²¹ yolu dışında Kur'ân ve Sünnet'i anlama imkânı var mıdır?

Cevap: Yine hayır. Durum budur çünkü bize (aşağıdakileri) nakledenler onlardır:

Birincisi: Allah'ın Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in kalbine inzâl ettiği Kur'ân'ın lafzını...

²⁰ Nahl Sûresi, 44. âyet

²¹ Şeyh el-Elbâni (rahimehUllah) burada sözün siyâkına göre "Sahabenin yolu dışında" demek istemiştir. (Metnin aslından)

İkincisi: Bize Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in geçen âyette zikredilen beyânını ve O (aleyhi's salâtu vesselam)'ın bu Kur'ân'ı Kerim'i tatbik edişini nakletmişlerdir.

Burada kısa olmasını ümit ettiğim bir duruş yapmam gerekiyor. O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in beyânı üç tür üzere olmaktadır: Lafzî, fiilî ve takrîrî.

Lafzî'sini nakleden kimdir? O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashabı.

Fiilî'sini nakleden kimdir? O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashabı.

Takrîrî'sini nakleden kimdir? O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashabı.

Bu nedenle de Kitab ve Sünnet'i sadece lügavî idrakimize dayanarak anlama hususunda bağımsız olma imkanımız yoktur. Bilakis bunun üstüne yardım almamız gerekir (ama) bu, dilden müstağni olabiliriz anlamına gelmemektedir. Hayır; Bunun için biz kesin olarak inanıyoruz ki Arapça'yı iyi bilmeyen acemler çok cidden çok hataya düşmüşlerdir. Özellikle de usûle dair 'Kitab ve Sünneti anlama hususunda Selefî Salih'e dönmemek' şeklindeki bu hataya düştükleri zaman.

Önceki sözümde Arapça'ya dayanmamayı kasdetmiyorum. Nasıl? Sahabenin sözünü anlamayı murad ettiğimiz zaman Arapça'yı anlamamız şarttır. Aynı şekilde

Kur'ân ve Sünnet'i anlamak için de Arapça bilmek elzemdir. Fakat biz diyoruz ki: Şüphesiz ki Resûl (sallAllahu aleyhi ve âlihî ve sellem)'in geçen âyette zikredilen beyânı üç kısım üzeredir: Kavil, fiil ve takrir.

Hâlihazırda, göz ardı edilemeyecek böyle bir sınıflandırma var. Bunu kavrayabilmek için bir ya da daha fazla örnek verelim. Allahu Teâlâ'nın şu âyeti:

"Ve erkek hırsızın ve kadın hırsızın ellerini kesin."²²

Hırsız: Şimdi Kur'ân tefsîrinde sadece dile nasıl dayanamayacağımıza bakınız.

Hırsız (sözcüğü) dilde: "Korunan bir yerden bir mal çalan herkestir." Bu mal kıymetsiz de olabilir, -örneğin- bir yumurta çalmak, bir fels (1 dinarın binde biri), bir kuruş çalmak gibi. Bu kimse dil açısından hırsızdır. Allahu Teâlâ buyurmuştur ki:

"Ve erkek hırsızın ve kadın hırsızın ellerini kesiniz."

Her 'hırsızlık yapan' kimsenin eli kesilir mi? Cevap: Hayır. Niçin? Çünkü beyan edilen (beyan edilen: Allah kelâmı) şeyin beyânını üzerine alan beyan edici (beyan edici: Allah Resûlu) Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in çalma eylemini yapanlardan kimlerin elinin kesileceğini bize beyan etmiş ve buyurmuştur ki:

²² Maide Sûresi, 38. âyet

"En az çeyrek dinar (çalmadıkça/çalınmadıkça) kesme (cezası) yoktur."²³

Çeyrek dinardan daha az (bir şey) çalan kimse lügat bakımından 'hırsız' olarak adlandırılrsa bile şer'î açıdan 'hırsız' olarak adlandırılamaz.

O halde; buradan, pek çok ilim talibinin kendisinden gafil olduğu ilmî bir hakîkate ulaşıyoruz. Orada mîras alınan bir Arabî dil var bir de üzerinde Allah'ın ıstılah kurduğu şer'î bir dil var.

Kur'ân'ın indiği dil ile konuşan Araplar, böyle bir ıstılahtan önce bunu bilmiyorlardı, hayır. Hırsız (sözcüğü) lügavî olarak söylendiği zaman her bir hırsız kapsamaktadır. Ama hırsız (sözcüğü) şer'î olarak zikredildiği zaman; her bir hırsız kapsamaz; ancak çeyrek dinar veya daha fazla çalan kimseyi kapsar.

O halde bu, bizim Kitab ve Sünnet'i anlama hususunda Arapça bilgimiz üzere müstakil olamayacağımıza dair somut bir örnektir. Bu, bugün muasır yazarların çoğunun (hataya) düştüğü bir durumdur. Onlar, Arapça bilgilerini âyeti kerîmeler ve nebevî hadisler üzerine zoraki tatbik ediyorlar, onları tefsir ediyorlar ve bize, Müslümanların daha önceden bilmediği bid'atvari bir tefsir getiriyorlar.

²³ Sahihdir. İmam el-Elbâni onu "et-Tâlîkaatu'l Hasen alâ Sahîhi İbni Hibban" (4448)'de tashih etmiştir. Aişe (radıyAllahu anhâ) hadisindendir.

Bunun için diyoruz ki: Hakîki İslam'ın davetinin üç asıl ve üç kaide üzerine kaim olduğunu anlamamız gerekiyor:

"Kitab, Sünnet ve Salih Selef'imizin üzerinde olduğudur."

"...erkek hırsızın ve kadın hırsızın..."; O halde bu âyet [sadece] dilin gerektirdiği biçimde tefsir edilemez. Ancak: **"En az çeyrek dinar (çalmadıkça/çalınmadıkça) kesme (cezası) yoktur."** diyen şer'î dilin muktezası üzere (gerektirdiği biçimde tefsir edilebilir). Sonra âyetin devamında diyor ki: **"...ellerini kesiniz."** Lügatte el ne demektir? Bunun hepsi eldir. Parmaklardan koltukaltına kadar hepsi eldir. Buradan mı kesilir? Yoksa buradan mı? Yoksa buradan mı? Yoksa buradan mı?²⁴

Resûl bunu fiili ile beyan etmiştir. Elimizde, hırsızın kendisi nedeniyle elinin kesilmesine müstahak olduğu hırsızlığın ne olduğu hususunda geldiği gibi [kavlî] sahih bir hadis yoktur. Elimizde O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in kavî beyanına bize (el) kesme yerini belirleyen herhangi bir hadis yoktur. Elimizde sadece fiilî, tatbîkî, amelî bir beyan vardır. Bu uygulamayı nereden öğreniyoruz? Nebî (sallAllahu aleyhi ve âlihî ve sellem)'in ashabı olan Salih Selef'imizden. İşte bu, ikinci kısımdır ki o da fiilî beyandır.

²⁴ Şeyh el-Elbani (rahimehUllah) burada muhtemelen elini, dirseğini veya omuzuna kadarki kısmı gösteriyor. (Yayıncı Ebu Umeyr'in notu)

Üçüncü Kısım: Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in bir şeyi ikrar etmesi, o şeyi inkar etmemesi ve o şeyden nehyetmemesidir. Bu ikrar O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den kavî olarak gelmemiştir ve fiil olarak da kendisinden sâdır olmamıştır. Bu fiil ancak O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in dışındaki kimselerden sâdır olmuştur.

Başkalarından sâdır olup da O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in gördüğü ve ikrar ettiği her şey...O (sallAllahu aleyhi ve sellem), bir durumu görüp de sükût etmişse ve onu ikrar etmişse o şey, takrîr edilmiş ve caiz bir durum olur.

O (sallAllahu aleyhi ve sellem), bir durumu görmüş ve onu -bu durum bazı sahabeler hakkında vâki olsa bile-inkâr etmişse, -ama O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in o anda onu nehyettiği sabit ise-, bu nehyettiği şey, ikrar ettiği şeyden tamamen farklıdır.

İşte size iki durum için de misal; Bu, garip hadislerdendir. AbdUllah bin Ömer bin Hattab (radıyAllahu teâlâ anhumâ) diyor ki:

"Biz Resûl (aleyhi's salâtu vesselam)'ın zamanında ayakta (su vb.) içiyorduk, yürüyerek de yiyorduk"²⁵

²⁵ Sahihdir. Tirmizî (1880), "Biz, Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in zamanında yürüyerek yiyorduk ve ayakta (su vb) içiyorduk." lafzı ile tahrir etmiş; İmam el-Elbâni de "el-Mişkât" (4275)'te tashih etmiştir.

AbdUllah, bu hadiste iki durumdan bahsetmiştir: Ayakta bir şeyler içmek ve yürüyerek yemek. Şüphesiz ki bu, Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem) zamanında vâki olan bir durumdu. Bu, ayakta bir şeyler içme ve yürüyerek yeme durumlarına nisbetle şer'î hüküm nedir?

Az önce beyan ettiğimiz kaideyi tatbik ederek, net bir hüküm çıkarabiliriz. Resûl-i Ekrem (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in kavline muhalefet ettiği "ayakta bir şeyler içmek" şeklinde gelen birinci duruma ilişkin sahih Sünnet'e müraacat edersek; dikkat ediniz o, ayakta (su vb. şeyler) içmektir...

Onlar ayakta bir şeyler içiyorlardı, altın takıyorlardı, ipek(ten elbise) giyiniyorlardı ki bunları inkâr etmek mümkün değildir. Ama Resûl, bunları ikrar etti mi?

Cevap: Bazı şeyleri inkâr, bazı şeyleri de ikrar etti. İnkâr ettiği şeyler münker hududunda yer aldı; ikrar ettiği şeyler de maruf hududunda yer aldı. O (sallAllahu aleyhi ve sellem), pek çok hadiste ayakta içmeyi inkâr etmiştir. Bu konuya -da- fazla dalmak istemiyorum ki birincisi; bu mevzûda konuşmayı, sorulara yer açmak için, kısa tutma şeklinde kendimize çizdiğimiz plandan çıkmayalım.

İkincisi: Şüphesiz ki bu mesele, başlı başına özel bir oturuma ihtiyaç duymaktadır. Ama benim için İmam Müslim'in Sahîh'inde tahric ettiği sahih bir hadisi rivayet etmem yeterli olacaktır: Enes bin Malik (radıyAllahu teâlâ anh) hadisinden, o demiştir ki:

"Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve âlihî ve sellem) ayakta içmekten nehyetti"²⁶

Bir lafzı da şöyledir:

"Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve âlihî ve sellem) ayakta içmekten zecretti (şiddetle sakındırdı)."²⁷

O halde; İbni Ömer'in hadisinin şehadetine göre Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in zamanında yapılan bu şeyi, O (sallAllahu aleyhi ve sellem) nehyetmiştir ve yapmakta oldukları şey, Resûl'un onu nehyetmesi ile lağv edilmiş (kaldırılmış) bir durum olmuştur. Fakat hadis, onların yürüreyek (bir şeyler) yemeleri şeklindeki ikinci yarısı (hakkında) Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den bize herhangi bir nehiy gelmemiştir ve biz de bu ikrardan şer'î bir hüküm olarak istifade etmişizdir.

Kitab ve Sünnet'i, Selefi Salih'in üzere bulunduğu biçimde anlamaya dayanmanın zarureti beyan etmek için burada bu kadarı ile iktifa ediyorum. İnsan, Kitab ve Sünnet'i, bilgisi diğer bir deyişle cehaleti nedeniyle, zahir olduğu gibi anlama hususunda müstakil değildir. Ama

²⁶ Müslim (2024) rakamı ile ve şu lafızla: Enes (radıyAllahu anh), Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den: "Şüphesiz ki O (sallAllahu aleyhi ve sellem), kişinin ayakta (bir şeyler) içmesini nehyetti." tahrir etmiştir.

²⁷ Yine Müslim onu (2025) rakamı ile ve Ebu Said el-Hudrî (radıyAllahu anh)'tan: "Şüphesiz ki Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem), ayakta (bir şeyler) içmekten zecretmiştir (şiddetle sakındırmıştır)." lafzı ile tahrir etmiştir.

Selefi Salihin Menheci hakkındaki bu kaydın önemi açıkça ortaya çıktıktan sonra size artık bazı misaller vermeliyim.

Eskiden Müslümanlar pek çok fırkaya ayrıldılar. Mutezile'yi duyarsınız, Mürcie'yi duyarsınız, Haricileri duyarsınız, Zeydiyye'yi duyarsınız, Şia artı Rafızileri ve hakezâ. Bunların içerisinde, dalâlette ne kadar derin de olsa, diğer Müslümanlarla: "...biz Kitab ve Sünnet üzereyiz!" kavlinde müşterek olmayan hiçbir taife yoktur.

Onların içerisinde: "Biz Kitab ve Sünnet'e tebennî etmiyoruz (dayanmıyoruz)!" diyen kimse yoktur. Zaten onlardan biri böyle demiş olsa İslam'dan külliye çıkardı.

O halde; madem onların hepsi Kitab'a ve Sünnet'e dayanıyorsa bu parçalanma niye? Ben de onların Kitab'a ve Sünnet'e dayandıklarına şahadet ediyorum. Ama bu dayanmalarının keyfiyeti nedir? Üçüncü asıla, Selefi Salih'in üzerinde bulunduğu dayanmaksızın...

Mutlaka dikkat çekilmesi gereken ek bir husus daha var ki o da Sünnet'in Kur'ân-ı Kerîm'den tamamen farklı olduğu hususudur. Herkesin nezdinde malum olduğu üzere, şüphesiz ki Kur'ân-ı Kerîm, mushaf kapaklarının arasında mahfuzdur. Ama Sünnet ilk olarak yüzlerce kitap, diğer bir deyişle binlerce kitap içerisinde dağınıktır. Bunların önemli bir kısmı hâlâ kayıptır, mahtutdur (elyazmadır, basılmamıştır). Sonra onlardan bugün basılı olan kitaplar içerisinde sahîhi de vardır zayıfı da. İster Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'a ve Selefi Salihin Menheci üzere olsun, ister diğer

fırkalardan olsun, Sünnet'e dayananların çoğu sahih Sünnet'i zayıfından ayırt edemiyorlar ve zayıf ya da mevzû hadislere dayanmaları sebebi ile Kitab'a ve Sünnet'e muhalif düşüyorlar.

Şahid (önemli nokta): Eskiden ve -aynı şekilde- şimdi, bazı Kur'ânî hakikatleri ve nebevî hadisleri inkâr eden kendilerine işaret ettiğimiz çeşitli fırkalar vardır.

Kur'ân-ı Kerîm isbat ediyor ve müminleri Naîm cennetinde Allah (azze ve celle)'ye kavuştukları gün nail olacakları çok azîm bir nimet ile müjdeliyor. O gün âlemlerin Rabbi onlara tecellî eder; onlar da Selefî âlimin şöyle dediği gibi O (celle celaluhu)'yu görürler:

"Mü'minler O (celle celaluhu)'yu keyfiyetsiz, teşbihsiz ve misalsiz görürler..."²⁸

Bunun hakkında Kur'ân'da nasslar vardır, Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in hadislerinde onlarca nass vardır. Bazı eski ve yeni fırkalar nasıl olur da bu nimeti inkâr ederler?!

Eskilere gelince: Mu'tezile; Bildiğim kadarıyla bugün yeryüzünde: "Biz Mu'tezile'yiz, biz Mu'tezile'nin mezhebi üzereyiz!" diyen kimse mevcut değildir. Fakat ben, Mu'tezile'den olduğunu ilan eden ve şer'î hakikatleri cidden inkâr eden ahmak bir adam gördüm. Çünkü o, aklına eseni

²⁸ Ebu'l-Hasen el-Uvaşî'nin "Bed'u-l Emâlî" manzumesindendir. Üzerinde, Allâme Ali el-Karî'nin "Dav'u-l Meâlî alâ Bed'i-l Emâlî" (Beyit No: 25) adlı bir şerhi vardır.

yapmıştır. Bu Mu'tezilîler, bu nimeti inkâr etmişler ve zayıf akılları ile demişlerdir ki: "Allah (azze ve celle)'nin görülmesi muhaldır." Peki ne yaptılar? Kur'ân'ı inkâr ettiler mi? Allah Kur'ân-ı Kerîm'de buyuruyor ki:

"O gün yüzler parlar. Rablerine bakarlar."²⁹

Bu âyeti inkâr ettiler mi? Hayır. Şayet inkâr etselerdi kâfir ve mürted olurlardı. Fakat bugüne kadar Ehli Sünnet, hakka (uygun olarak) Mu'tezile aleyhine dalâlet ile hükmetmişlerdir ama onları İslam dairesinden çıkarmamışlardır. Çünkü onlar bu âyeti inkâr etmediler. Onlar ancak, zikredeceğimiz üzere, bu (âyetin) Sünnet'te beyanı gelen hak mânâsını inkâr etmişlerdir.

Allah (azze ve celle) Cennet ehli mü'minlerin hakkında: **"O gün yüzler parlar. Rablerine bakarlar."** buyurduğu zaman, onu tevil ve tebdil ettiler.³⁰

Âyete lafzen iman ettiler, mânâsına küfrettiler. Lafızlar, âlimlerin dediği gibi: "Mânâların kalıplarıdır". Lafza iman eder de mânâyı küfredersek; bu iman besleyici değildir ve açlıktan yana bir fayda sağlamaz. Lakin bunlar neden rü'yeti inkâr ettiler? Akılları (bunu) tasavvur etmede kıt kaldı ve 'böyle mahluk âciz kulun açıkça Allah'ı görmesi mümkün müdür?' diye tahayyül ettiler. Hani Yahudilerin

²⁹ Kıyamet Suresi, 22.-23. ayet

³⁰ Orijinal metinde geçen "devbelû" sözcüğü Dımeşk halkının lehçesi ile (telaffuz edilmiştir) ve "tahrif ettiler, değiştirdiler" anlamına gelmektedir. (Metnin aslından) Şeyh el-Elbani bu mntıkada yetiştigi için Dımeşk halkının lehçesiyle konuşmuş. (Yayıncının Notu)

Musa'dan talep etmeleri gibi... Allah da onları bilinen kıssa ile âciz bırakmıştı:

"... dağa nazar et, eğer o mekânında karar kılabilirsen de Beni görebilirsin."³¹

Akılları kitledi ve Kur'ânî nass ile oynamaya ve onu tevil etmeye iltica ettiler. Neden? Çünkü onların gayba imanları zayıftır ve onların kendi akıllarına olan imanları, Bakara Sûresi'nin girişinde emrolundukları gayba olan imanlarından daha kuvvetlidir.

"Elif Lâm Mîm. İşte bu Kitap, onda şüphe yoktur. Muttakîler için hidâyettir."³²

Kimdir onlar?

"Onlar gayba iman ederler..."³³

Allah gaybların gaybıdır. Rabbimiz ne zaman kendinden bahsetse; bize düşen tasdik etmektir ve ona iman etmektir. Çünkü idraklerimiz (idrak melekelerimiz) çok kısıtlıdır. Mu'tezile bu hakîkati itiraf etmemiştir. Bunun için de şer'î hakîkatlerden çoğunu inkâr etmişlerdir.

Allah (tebâreke ve teâlâ)'nın: **"O gün yüzler parlar. Rablerine bakarlar."**³⁴ âyetleri de bunlardandır.

³¹ A'raf Sûresi, 143. ayet

³² Bakara Sûresi, 1.-2. ayet

³³ Bakara Sûresi, 3. ayet

³⁴ Kıyamet Suresi, 22.-23. ayet

Aynı şekilde diğer ayet de -ki bu âyet, bu insanlara göre birinci âyetten daha gizli olabilir- Allah (azze ve celle)'nin şu kavlidir: **"Onlar için hasenâta hüsnâ (vardır)..."**³⁵ **"Onlar için hasenâta husnâ (vardır)..."** yani: Cennet (vardır). **"...ve ziyâde (vardır)."**³⁶ yani: Âhirette Allah'ı görmek.

Hadis Sahîh-i Müslim'de sahih senedi ile şöylece gelmiştir: Allah Resûlü (sallAllahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki: **"Onlar için güzele daha güzeli (vardır)..."**, buyurdu ki: **"Cennet (vardır), '...ve ziyâde (vardır).', Allah'ı görmektir."**³⁷

Mu'tezile ve aynı şekilde Şia (rü'yeti) inkâr etmiştir. Onlar akîdede Mu'teziledir; Şia akîdede Mu'teziledir. Onlar, ilk âyette açıkça belirtilen ve Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den mütevatiren gelen hadislerde Allah Resûlü (sallAllahu aleyhi ve sellem) tarafından, diğer âyet(in tefsirinde) beyan edilen, "Allah'ı görmeyi" inkâr

³⁵ Yunus Suresi, 26. ayet

³⁶ Yunus Suresi, 26. ayetin devamı

³⁷ Muslim (rakam: 181) Suheyb (radıyAllahu anh)'dan tahrir etmiştir, Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den, buyurdu ki: **"Cennet ehli Cennete girince Allah (tebâreke ve teâlâ) buyurur ki: Size, ziyade edeceğim bir şey ister misiniz? Derler ki: 'Yüzlerimizi beyazlaştırmadın mı, bizi Cennete dahil etmedin mi ve bizi Ateşten kurtarmadın mı?'"** Buyurdu ki: **"Hicab (örtü) kaldırılır; onlara, Rabbleri (azze ve celle)'ye bakmaktan daha sevimli bir şey verilmemiştir."** Hammad bin Seleme'den bu isnad ve şu ilave ile: **"Sonra bu âyeti: 'Onlar için hasenâta husnâ ve ziyade (vardır). Ve yüzlerine karalık ve zillet bulaşmaz. İşte onlar cennet ashabıdır. Onlar orada muhâlledirler (ebedî kalacaklardır).'** (Yunus Suresi, 26.ayet) tilavet etti."

etmişlerdir. Onların Kur'ân'ı tevil etmeleri, kendilerini Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den gelen sahih hadisleri inkâra sürüklemiştir ve böylece Fırka-i Naciyye'den olmaktan çıkmışlardır.

"Benim ve ashabımın üzerinde olduğu üzere olandır."³⁸

Resûl, müminlerin Rabblerini göreceklere iman üzere idi. Çünkü bu, Sahîhayn'da, içlerinde Ebu Said el-Hudrî'nin, Enes bin Malik'in bulunduğu Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in ashabından bir topluluğun, Sahîhayn dışında da Ebu Bekir es-Sıddık ve diğerlerinden (nakledilen) hadislerde gelmiştir.

Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) buyurmuştur ki:

"Şüphesiz ki siz, dolunay gecesi ayı nasıl zahmet çekmeden görüyorsanız, Kıyamet günü de Rabbinizi öylece göreceksiniz."³⁹

Bu hadisin iki rivayeti vardır. Arapçasında geçen kelime, "lâ tudâmûne" şeklinde şeddesiz ve "lâ tudâmmûne" şeklinde şeddeli gelmiştir. Burada kast olunan "önünde bulut olmaksızın dolunay gecesi ayı gördüğünüzden nasıl şüphe etmiyorsanız, O (celle celaluhu)'yu da gördüğünüzden şüphe etmeyeceksiniz" ifadesidir. Onlar, akıllarınca bu hadisleri inkâr etmişlerdir. O halde; Onlar ne

³⁸ Hasendir. Sahihu Suneni Tirmizi, 2641. hadis, Şeyh el-Elbani.

³⁹ Bunu Buhari (554) ve Müslim (182, 183 ve 633) tahrir etmişlerdir.

teslim olmuşlardır ve ne de iman etmişlerdir; (bilakis) imanı zayıf kişiler olmuşlardır.

Bu, eskiden bazı fırkaların içine düştüğü (hataya) dair bir örnektir. Bugün de yeniler içerisinde Hariciler bu (yol) üzeredirler. Şu anda dalâletlerine davet faaliyeti yürüten İbadîler onlardandır. Onların şimdilerde, makaleleri ve yayınladıkları, Haricilerin eskiden saptıkları pek çok hususta maruf oldukları hurûcu diriltten risâleleri vardır. "(Müminlerin) Cennette Allah (azze ve celle)'yi göreceklerini" inkâr etmek de onların sapmaları arasındadır.

Şimdi size çağımızdan bir örnek getireceğim: Kadıyâniler...⁴⁰

Belki onları işitmişsinizdir. Bunlar, bizim dediğimiz gibi "Eşhedu enne lâ ilâhe illAllah ve enne Muhammeden ResûlUllah" derler; beş (vakit) namazı kılarlar; Cumayı ikame ederler; Allah'ın Beyt-i Haram'ını haccederler ve umre yaparlar. (Bu hususlarda) aramızda bir fark yoktur. Onlar Müslümanlar gibidirler. Fakat onlar, akaidin pek çoğunda bize muhalefet ederler. Onların şu sözü -can alıcı nokta burasıdır- bunlar arasındadır: "Nübüvvet kapısının kapanmamış olması". Onlar, Muhammed (sallAllahu

⁴⁰ Bu fırkayı tanımak için İhsan İlâhi Zahir'in "Kadıyâniliğin Tetkik ve Tahlîli" adlı kitaba bakınız. (Metnin aslından.) Bu fırka kendilerini "Ahmediler" veya "Ahmediyya/Ahmadiyya" diye tanıtır. Bir çok insan bunları bu isimle bilmektedir. Oysa bu fırkanın gerçek ismi şeyhin dediği gibidir. (Yayıncının notu)

aleyhi ve sellem)'den sonra da nebîlerin geleceğini söylerler ve böyle bir nebînin kendi içlerinden Kadıyân'dan -burası Hindistan'da bir beldedir- geldiğini zannederler ve bu nebîye iman etmeyenler onlara göre kafirdir.

"...ve lâkin Allah'ın Resûlu ve Nebîlerin hatemidir."⁴¹ şeklindeki sarîh âyete rağmen bunu nasıl söylerler? **"Benden sonra nebî yoktur."** şeklindeki mütevatir hadislerle rağmen bunu nasıl söylerler? Onlar Kur'ân'ı ve Sünnet'i tevil ettiler; Kur'ân'ı ve Sünnet'i Selef'in tefsir ettiği gibi, aynı şekilde Müslümanların da aralarında hilafa düşmeksizin tâbi oldukları (gibi) tefsir etmediler.

Tâ ki Mirza Gulam Ahmed el-Kadıyânî adlı bu, yoldan çıkmış sapık geldi ve kendisinin nebî olduğunu iddia etti. Onun, şimdi konumuz olmayan uzun bir hikâyesi vardır.

Müslümanı sağa ve sola sapmaktan koruyan bu hakîkatlere dair ilme sahip olmayan pek çok kimse ona aldandı. Aynı şekilde bu Kadıyânîler, nübüvvet iddiasında bulunan bu deccalleri ile beraber saptılar. Onlar: **"...ve lâkin Allah'ın Resûlu ve Nebîlerin hatemidir."** âyetini ne yaptılar? Dediler ki: "'Nebîlerin hâtemidir' ifadesinin anlamı 'benden sonra nebî yoktur' değildir. Onun anlamı 'Nebîlerin ziynetidir' şeklindedir. Nitekim hâtem sözcüğü parmağın zîyneti (yani yüzük) anlamındadır ve Muhammed'te aynı şekilde nebîlerin zîynetidir."

⁴¹ Ahzab Suresi, 40. ayet

O halde; onlar âyeti inkâr etmediler ve "Allah bunu Muhammed'in kalbine indirmedir" demediler. Fakat onlar, âyetin hakîkî mânâsını inkâr ettiler. O halde; mânâların hakikatleri olmaksızın lafızlarla iman etmek ne ifade eder? Bu, şeksiz bir gerçek ise, Kitab ve Sünnet'in mânâlarının hakikatlerini bilmeye ulaştıran yol nedir?

Yolu biliyorsunuz. O, bizim dil ve edebiyat bilgimize dayanmamız (değildir); Kur'ân'ı ve Sünnet'i hevâlarımıza, âdetlerimize, geleneklerimize, mezheblerimize, tarikatlarımıza göre tefsir etmek değildir. O ancak şu beyitte söylendiği gibidir ki bu söz ile konuşmayı bitiriyorum:

Her bir hayır, selefe ittiba etmededir

Her bir şer de, halefin bidat icat etmesindedir

Umulur ki bunda bir kalbi olan veya şahid olarak kulak veren herkes için bir öğüt vardır...

SORULAR⁴²

Soru soran: Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve sellem), "**...benden sonraki raşid halîfelerin sünneti...**" kavli ile, "raşid halifelerin" kendi (sallAllahu aleyhi ve sellem) döneminde mevcut olmadığını bildiği halde, "raşid halifeler" sözü ile neyi kasdetmektedir?

Şeyh el-Elbani dedi ki: Bu سوال gafildir. Sorunun tümünde hata vardır. Çünkü bu soru, "...raşid halifeler O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in gününde mevcut değildiler..." şeklinde bitmektedir.

Soruyu soran kişi açıklama getirerek dedi ki: "Halifeler" fikri, O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in zamanında mevcut değildi (ama) O (sallAllahu aleyhi ve sellem), bunu haber vermiştir.

Şeyh el-Elbâni dedi ki: Allah: "**Muhakkak ki ben, yeryüzünde bir halife yaratıyorum.**"⁴³ buyurmuyor mu? Neden "bilinmiyordu" densin ki? Sonra, onların bilinmediğini farzetsek bile, ortada "örfî lügat" ve "şer'î lügat" olmak üzere iki lügat vardır. "**Namazı ikame ediniz ve zekatı veriniz...**" Namazı bu rükünlerle ve bu şartlarla

⁴² Konferansın ardından pek çok soru geldi (fakat) ben bunlardan sadece menhece dair olanları seçtim. (Metnin aslından)

⁴³ Bakara Suresi, 30. ayet

kim anlıyor? O halde onları (bu şart ve rükünleri) ortaya koyan O (sallallahu aleyhi ve sellem)'dir. Şayet O (sallallahu aleyhi ve sellem), hilafeti ortaya koymuşsa bunda gariplik nerededir? O (sallallahu aleyhi ve sellem), bunu ıstılahen kullanmıştır. Üstelik bu (kavram) önceden de bilinmektedir. Fakat sorunun sonunda gelen şüpheler, onun (soruyu soranın) "onlar mevcut değildiler" şeklindeki kavlidir.

Soruyu soran, açıklama getirerek: "Halifeler" fikrinin kendi (sallallahu aleyhi ve sellem) zamanında mevcut olmadığını bilerek...

Soru soran başka biri açıklama getirerek: Halifeler, Resûl (sallallahu aleyhi ve sellem) zamanında, "var olan şahıslar" şeklinde mevcut değildiler. Fakat Resûl (sallallahu aleyhi ve sellem), kendinden sonra kimlerin halife olacağını bilmiyordu.

Şeyh Elbâni dedi ki: Tamam kardeşim, Allah seni mübarek kılsın, bunun için tekrar diyorum ki: Bu, çok garip bir sorudur. Elhamdulillah, madem sende bu edebî cüret var, o halde sarîh cevabı dinle. Bu gaflettir. Allah bilmiyor mu?

Soru soran dedi ki: Allah, bilir.

Şeyh Elbâni dedi ki: Güzel, olay bitmiştir kardeşim. Allah Resûlu'ne Rabbimiz buyurdu ki: **"Kitab nedir,**

iman nedir, bilmiyordun."⁴⁴ Allah, O (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e bildirdi. -Allah seni mübarek kılsın-, Resûl'u hatırlamalısın. O (sallAllahu aleyhi ve sellem), bir söz söylediği zaman, o sözü senin gibi benim gibi, yani hata etme ve isabet etme ihtimalimiz bulunan rey ve ictihad (yolu ile) söylemez. O (sallAllahu aleyhi ve sellem), evvela Kur'ân'da, sonra da Resûl (aleyhi's salâtu vesselam)'ın hadisinde geldiği gibi (konuşur).

Kur'ân diyor ki: "Batmakta olan yıldız andolsun ki, arkadaşınız dalâlete düşmedi ve azmadı. Ve O hevâdan konuşmaz. O, ancak kendisine vahyolunan bir vahiydir."⁴⁵

Sünnet'e gelince; AbdUllah bin Amr bin Âs, içinde müşriklerin bulunduğu bir mecliste idi. Bu AbdUllah'ın (Allah ondan da babasından da razı olsun) Sünnet'i hıfzeta olan hırsındandı. Ümmî olup da yazamayan pek çok sahabinin aksine, O yazıyordu. Bu, onun Sünnet'i hıfzeta olan hırsındandır. Yazıyordu ve müşrikler onu azarladılar. Bunda şaşılacak bir şey yok çünkü onlar (müşrikler) ehli dalâlettir. (Müşrikler) dediler ki: Muhammed'in rıza ve gazap ânında söylediklerini mi yazıyorsun? Bu (söz), Onda (Abdullah (radıyAllahu anh)'da) bir şüphe uyandırır gibi oldu; Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e geldi ve müşriklerin kendisine söylediği

⁴⁴ Şûrâ Suresi, 52. ayet

⁴⁵ Necm Suresi, 1.-4. ayet

şeyi anlattı. Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) ona buyurdu ki:

"Yaz, Muhammed'in nefsi elinde olana yemin olsun ki O'ndan (Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'den) haktan başka bir şey çıkmaz."⁴⁶

Benimle beraber, "Şüphesiz ki Allah Resûlu (sallAllahu aleyhi ve âlihî ve sellem) kendi katından konuşmaz, Rabbi katından konuşur" şeklindeki bu şer'î hakîkate hazır isen, O, tevilini bilmediği bir şey söyleyebilir mi? Bu sözü biliyor musun? Güzel, o halde bunda ne problem var? Resûl, Sahîh-i Müslim'de buyuruyor ki:

"İsrailoğullarını nebîler idare ediyorlardı. Bir nebî ölünce peşinden (başka bir) nebî (geliyordu). Dikkat ediniz, benden sonra nebî yoktur."

O halde kardeşim, halîfeler biliniyor idiler. Fakat halîfelerin şahısları (yani ismen kim oldukları) bilinmiyordu ki bu da gerekli değildi.

Soru soran, açıklama getirerek dedi ki: Özetle soru: "Resûl (sallAllahu aleyhi ve âlihî ve sellem)'den sonraki raşid halîfeler (ibaresi ile) kasdolunan nedir?

Şeyh el-Elbâni dedi ki: Bu, başka bir soru kardeşim.

Soru soran dedi ki: Bu, soru ile kast edilendir.

⁴⁶ Sahihdir. Bu hadisi Ebu Davud (3646) tahrir etmiş ve İmam el-Elbâni de es-Sahîha'da (1532) tashih etmiştir.

Şeyh el-Elbâni dedi ki: Sorun değil. Fakat söylediğin şey, başka bir şeydir. Müslüman âlimlerin icmâsı ile raşid halifeler (ifadesi ile) kasdolunanlar: Ebu Bekr es-Sıddık, Ömer el-Faruk, Osman Zu'nnûrayn ve Ali bin Ebî Tâlib'dir. (Allah hepsinden razı olsun).

Bu dördü üzerinde müttefiktirler. Sonra hadis ehli bu dört zâta, kızı cihetinden Ömer bin Hattab ile (nesep) bağı bulunan Ömer bin AbdulAziz'i de ilave etmişlerdir. İşte bunlar ve sonradan onların sistemi üzere yürüyen, onların yoluna ve menhecine giren idareciler, hulefâ-i râşidîndir. Bunlar bu zamana kadar mevcut olmuş mudurlar, bilmiyorum. Umulur ki o (zaman/dönem), müjdelenen ile gelir. Onlar ikidir: İsa bin Meryem (aleyhi's salâtu vesselam), gökyüzünden iki meleğin iki kanadı üzerinde Şam'ın başkentine indiği zaman -Suriye demiyorum, orası Dımeşk'tir- işte O (İsa (aleyhisselam)), ilk müjdelenendir.

İkincisi: Muhammed bin AbdUllah el-Mehdî. Bunların sonradan onlara ilhak etmesi (katılması) mümkündür. Çünkü onlar, Allah'ın indirdiği ile hükmederler. Onların dışındakiler ise bölmüş ve bölünmüşlerdir. Cevap budur. Umarım Allah'ın izni ile sana cevap vermişimdir...

Soru soran: Dînî hiziplerin çokluğu hakkındaki fikriniz nedir? Bu görüntü sağlıklı mıdır yoksa müslümanları bölmekte midir?

Şeyh el-Elbâni dedi ki: Bu, hastalıklı bir görüntüdür; sağlıklı değildir.

Soru soran, peşinden başka bir soru sorarak: Sufîlik hakkındaki görüşünüz nedir? Bu, büyük bir sorudur.

Başka birisi dedi ki: İlk soruya daha fazla (cevap) istiyoruz.

Şeyh el-Elbâni dedi ki: İlk soru(yu tekrar edermisin)?

Soru soran: Görüntü sağlıklı mıdır hastalıklı ve Müslümanları bölmek için midir?

Şeyh el-Elbâni dedi ki: Hastalık bedende ne yapıyorsa, seni nasıl çözüp dağıtıyorsa, hizipçilik de ümmet içerisinde aynısını yapar. Bu, Kur'ân-ı Kerîm'de çok açıktır:

"O'na (ihlâs ile) yönelin ve O'ndan sakının. Ve namazı ikame edin ve müşriklerden olmayın. O kimselerden ki, dinlerini fırkalara ayırmış ve grup grup olmuşlardır. Her hizib yanındakiyle ferahlanır."⁴⁷

Bu şialar/gruplar, sapık fırkalardır, Şia (mezhebi) değildir, Resûl (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in hadîsinde gelen tüm sapık fırkalardır:

Ve benim ümmetim 73 millete ayrılacaktır. Bir millet hariç onların hepsi Ateştedir."

Dediler ki: "O kimdir ey Allah'ın Resûlu?" Buyurdu ki:

⁴⁷ Rum Suresi 31.-32. ayet

"O, benim ve ashabımın üzerinde olduğu üzere olandır."⁴⁸

Bu hadis: **"O'na (ihlâs ile) yönelin ve O'ndan sakının. Ve namazı ikame edin ve müşriklerden olmayın. O kimselerden ki, dinlerini fırkalara ayırmış ve grup grup olmuşlardır. Her hizib yanındakiyle ferahlanır."**⁴⁹ âyetlerinin bir şerhidir. Birinci soruya verilen bu cevap, Sûfilik hakkında (sorulan) sonuncu soru ile bağlantılıdır.

Müslümanları en şiddetli bölen şey, tasavvuf adı verilen şeydir. Öyle ki, Allah (azze ve celle)'ye ulaşma yolunu, sayısız yollar kıldılar. Vakıa bunu göstermektedir. Nakşibendi, Halvetî, Kadirî, Bedevî ve ve tarikatı... Allah'ın, haklarında herhangi bir delil indirmedığı isimler... Sonuncusu da, Fransa'nın Cezair'e sokulma ve orayı sömürme sebeplerinin en güçlülerinden (biri) olan Tîcânîliktir. İsmen Müslüman olan (ama) sömürgeciliğin yetiştirdiği kişilerin kötü izlerini şimdi biz topluyoruz.

Önemli nokta; bu sûfiler, bizzat küfür olan şeyi söylüyorlar ve bunu tevhid olarak adlandırıyorlar. Bu, Kitab ve Sünnet'ten sapmış olmanın en şiddetlisidir. Bu arada Şia ve diğer hizipler de onların içindedir. Hatta (sûfiler) dediler ki: "Allah'a ulaştıran yollar, yaratılmışların

⁴⁸ Hasendir. Sahihu Suneni Tirmizi, 2641. hadis, Şeyh el-Elbani

⁴⁹ Rum Suresi 31.-32. ayet

nefesleri adedince dir." Hangi küfür bundan daha büyük olabilir? Hiç biri.

Resûl (sallallahu aleyhi ve sellem), bu hadis ile Allahu Teâlâ'nın "**O kimselerden ki, dinlerini fırkalara ayırmış ve grup grup olmuşlardır.**"⁵⁰ kavlini tefsir etmektedir. Kaç grup? Sadece Rafızî Şialar değil...

Selefi Salihin menhecini menhec edinmeyen tüm bu eski ve yeni cemaatlar (var ya) bunların hepsi sapık fırkalardandır. Fakat bunun anlamı, 'onların kâfir olduğu ve onların Ateşte ebedî kalacakları şeklinde' değildir.

Onların kesinlikle Fırka-i Naciyye'den olmadıkları onlara yeter. O halde; tasavvuf, İslâmî fırkaların en sapık olanıdır. Bundan sonra da, Selefi Salihin menheci üzere Kitab ve Sünnet'in gayesini gaye edinmeyen tüm eski ve yeni hiziplerdir. Onlar hakkında söylenecek en hafif şey: 'Onların Fırka-i Naciye'den (Kurtulan Fırkadan) olmadıklarıdır.'

⁵⁰ Rum Suresi, 32. ayet

SELEFİN MEZHEBİ ÜZERE YETİŞENLERLE, HALEFİN MEZHEBİ ÜZERE YETİŞENLERİN ARASINDAKİ FARK

Şeyh el-Elbani (rahimehUllah) başka bir konferansında şöyle demiştir:

"Son olarak size -Selefî medresede yetişenlerle, halefî medresede yetişenlerin arasındaki farkı bilmeniz için- şuna bakmanız yeter:

Selefî medrese, Muhammed (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in medresesidir. Öyle ki orada Aleyhissalâtu vesselam'ın sahabesi yetişmiştir. Uçarı kaçarı yok ki Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem) bize onlara tâbi olmamızı emretmiştir.

Selefî medreseden yetişen kimse hakkında delil isterseniz, şüphesiz ki o, insanların avamından olsa bile Rabbinden bir hidayet üzeredir."⁵¹

⁵¹ Bknz.: Yayınlarımızdan "Selefi Davet Usulü"

HATİME

Akıbet takva sahiplerininindir. Şöyle buyuran azametli Allah doğru söylemiştir:

"Şüphesiz resûllerimize ve iman edenlere dünya hayatında ve şahidlerin kaim olacakları gün yardım ederiz. O gün zalimlere, mazeretleri fayda vermez ve lânet onlarıdır ve kötü yurt onlarıdır."⁵²

Salat ve selam ümmi Nebi Muhammed'in, alinin ve ashabının üzerine olsun.⁵³

⁵² Mü'min Suresi, 51.-52. ayet

⁵³ Bknz.: Yayınlarımızdan "Selefi Davetin Zaferi" (Bu son iki bölüm çalışmanın aslında yoktur. Yayınevimizin hatime olarak ilavesidir.)